

Cap. xi.

grauitq; vrgere visi sunt Cū enim ut dicebāt
magnā etatis ptem circa humānū iuris disci-
plinā expēderim. & gruū qñimo debitū videba-
tur. ut que in theorica pfecterim ad praxim de-
ducerē. & que studio ipso attigerā. iam mōus
ipse consipiat. Dicebant em̄ q; habens expiē-
tiā seu opatione; ut p̄hus inquit etiā sine ar-
te magis laudat̄. magis etiam pfectit in opā-
do; q; habens artes sine experientia Ut igit̄ in
ea vel alia viuendi arte vtili⁹ agerem. necesse
erat vrorē ducere; que firmat hoies in vnoq;
vnuendi modo. & discurrendi p orbe; occasiōes
collit. Quare ad eā coniugalē vitā infrascrip-
tis p̄fusiomib; omouebant.

Capitulū undecimū de vita et statu cōiugali i sācto & imaculato matrimonio. et
de necessitate vtilitate laudib; & p̄oga-
tūis vite cōiugalē sup alia vnuēdi ḡna.

Quite cōiugalis status. q; sanctus. q; im-
maculatus atq; necessari⁹ existat. ne-
mo est qui nesciat. nisi quā se hoiem
ac ex viro & femina natū ignorat. hic vite in-
nocentissime status precipue iuuembus ad
modū expedit. ne alienis illicitisq; libidinib;
misceant. & bonis castisq; coniugij fructibus

Liber p̄m⁹.

p̄fruātūr. hic status cōingalis necessari⁹ fuit
ad cōseruacōe; specie hūane. nā tribus cūdē
tissimis a necessarijs causis fuit institut⁹. Pri
mo ppter plis ḡnationēz ut habeat eē natura
le. itē ut possit nocivo obuiare. rursus ut ha
beat esse vigoratūz ut possit ples subfistere. et
tandem valeat sibi simile ḡnare. Secūdo p̄c
occupiscentie refrenationēz. Tertio ppter viri
glorificacōne; q̄ ut inquit apostolus. mulier
est gloria viri. quia deus dedit hōi ad intoriū
feminā. nō ad carnalē occupiscentiā; s̄ ut ha
beret glorā de feminaz cū eū imitac in sādita
teza plem ex ea generet q̄ gloriā deo p̄stet. et
sit ad gloriā virizq̄ gloriae a q̄dammō perpe
tuat i filio. q̄ ē eius imago. Ex quib⁹ facile ag
noscit. q̄ hec beata cīngalē vita p aliquo tpe
magis expediē a necessaria videt; q̄ otinētia
sue v̄ginitas. et id p̄ligēda q̄ res agit; ut eo
euētu lōge meli⁹ sit vacare cīngali copule q̄
otinēcie. vic; eo tpe q̄ multiplicacō ḡnis būa
m̄ necessaria fuit. ut op̄leret nūer⁹ elector⁹
quēadmodi simili videre libet. Nā teste pho
m̄ topicis philosophari simplicē melius est
q̄ ditari. Verūtamē indigēti necessarijs: me
lius ē ditari q̄ phari. et p tpe illo p̄ligēd fm̄
tho. Rursus ad hāc cīngalē vitā pluria a p̄e
serim tria inducere a m̄dimare hōies videtur.

Cap. xi.

scilicet natura. recta ratio. et gratia. Natura q̄
dem. quia ppter prolē et naturale; auiditatē.
conseruandi sp̄tiem; a perpetuandi seipſī per
filios. Demū rectaratio qua im̄matur cōiunct
ad seruandū fidem coniugi. demiq; gratia vi
delicet sacramenti. hanc igit̄ vivendi formā
beatam et gloriosam fore. nullus sane mētis
ignorat. Cui⁹ status necessitas. utilitas et sā
dīnomia. ex multis colligi possunt. h̄ p̄cipue
ex decem eiusdē status exelēs laudibus & mi
tificis preconijs. Prima igit̄ eius exellētia in
stituentis est exelsa auctoritas. Nec enim istū
sanctissimū ordinē aut Aug⁹. aut Hieronim⁹
aut monachorū patei Benedictus. sed de⁹ ipse
ore factoq; instituit. Secund⁹ precomū ex loci
prerogatiua p̄ndet. cum in padiso institutū
recta fide credamus. padiso inq; terreno & ce
lesti. quia ut sancti tractatores aūt missi so
porez Adam raptus est in spiritu: et ut aiunt
curie celesti interfuisse creditur. ibiq; v̄tutes
tanti sacramenti plene cognouit. Demiq; ter
tia dignitas erat. videlic; institutionis ei⁹ an
tiquitas. Quarta exellētia est v̄mitas duorū
in uno corp̄e. quia scriptū est. erūt duo in car
ne una. Quinta t̄pis exellētia. quia in statu
innocentie. qñ nec peccati q̄uis rubigo iniiciū
sumperat. Sexta dignitas ex eo colligitur q̄

*H*berp*m*u*s*.

Hūc solū ordinem tāq̄ īmaculatū: deus ip̄e
saluū fecit indignatōnis atq; diluij tempe:
quo fornicatores omnes vtriusq; sexus etno
aquarum voragine deleuit. **S**eptimo gloiosā
virginez de⁹ delegit hunc ordinē assumere. Et
q̄ q̄ virginitatē vniuerset: matrimonij verum
sacramentū non respuit. **N**ec pūn videtur pre-
comū matrimonij: cū d̄ ei fili⁹ tamdiu distulit
carnem fuscipe humanā. quousq; virgo bea-
ta sub matrimonio foret legitime constituta
Octaua dignitas vngalis ex eo oſtat. q̄ r̄ps
hoc matrimonij sacramentū non mō ſua pre-
ſentia: ſed miraculo illustrat. ut **Johānes re-**
fert euāgelista. **N**ona exellentia patet. q̄ ex
eo vniuersa fit p̄ pagacō hūamī generis. **Q**uin
ſmo ut inqt **Hieronim⁹** oſtra vigilatiū ſi v̄gi-
mitas laudaēz cur matmomū nō v̄hemēter
amatuer. ex quo virgines p̄creantur **D**ecimū
aliud matrimonij p̄comū nō inſer⁹ alijs oib⁹
videtur. quia carnis copula que fine illa mōz
lem generat culpā: eius virtute nedū a pecca-
to immumis. q̄nimo plerūq; meritoria efficiē
Adde q̄ matmomū nō ſolū mūdūz: padifū
replet ut inqt **Ambroſ⁹** p̄ q̄ scelera pene in-
finita. inceſt⁹. multa demiq; scelera vitāc. a in-
gētia bona q̄rūtur. **E**x h̄ijs igic. attinētes. me
ad v̄ngale vitā cogē quodāmō conebātur.

Cap. xij.

Capitulū duodecimū de onerib⁹ et m̄co
modis. ⁊ laborib⁹ plurimis vīte singal⁹
et de caus⁹ xp̄t q̄s nō expedit vxorē ducē

Habituabat vbiq; anim⁹. sed ad me
versus pie m̄ris osiliū petituros acceſſo
si an igitur vxorē ducerē cōfusilebam.
Illa vero q̄ ut sepe poſtea retulit. diuitinas
ꝝ me lacrimas ⁊ vota sua altissimo dederat ⁊
ut in suā me sorte traheret. tāq̄ rabida q̄dam
leena longe contrariū suadebat. quīmo ne in
cautus tam immens⁹ naufragiū subirem pie
rogabat. atq; ſeuere cōmonebat. Dicebat em̄
mariti nomen licet dulce plurimis tñ erūmis
fore refertū. **Q**uis em̄ iquit onera matrimo
nū facile ferre potest. quis quarūdām vxorū
insolentias. **Q**uis pompas: que ſi paupes ſūt
facile ab hominib⁹ cōtemniuntur. **S**i diuites. do
tes eas tumidas. gen⁹ insolentes forma vero
fuspectas reddit. deformitasq; redit inuicias
Quaz lingua ut **Pluthare⁹** voluit nil punitio
fius. quarū audacia nil pdigiosius quarū in
probitate nil inereqbilius cogitari potest. q̄
iurgijs ⁊ contentiōib⁹ obtundūt viros. **S**ep̄
em̄ cōqueruntur. ſemp exprobrat. ſemp inſi
diant. ⁊ ut **Catho** dicebat. quos ciūx diligitz
illa odit. **E**is em̄ cū cetera defunt. nūq̄ tamē

Proprieter primus

lacrime: gemitus atq; suspiria ut faustis suis
fiat satis. ornamētoꝝ vero abicōe adeo ardēt
ut cūdias opes labefactēt. miserisq; cogūt ma-
ritos in questu. in dīca pdire scelera. **E**t quod pi-
culosius est oīm. quod verō ē duxit. cū apostolo quod
mūdi fūt cogitat. et effemina tos viroꝝ aiōs
a ab oī speculacōe reddūt peitus alienos. **T**a-
ceo tāde quod in maritos fraudes exēcent: quot si-
mulatiōes. quot pditiōes. quot plerūq; sup-
positos ptis. quot mētitas enutriōes. quot
alieni seminis fūceptas messes. **E**t ut facete
a per pulchre quodā sapiēs dicebat. et ridiculū
magis ē. lugēt postea īnocētes mariti. has
fibi extictas verōres laudāt. pdicāt in vrbibus
quasi pudicas. quaꝝ ipudicitia corda eorum
vulnerātur. **C**ogūtūr quod hōis nō pdēdi grā re-
de mentiri. **Q**od si dote āpla; quos cū verore asseq-
tur. tunto supbior efficit. quod certe supbie stimuli
fūt cuiuslibet veroris: forma & dos. **M**ulier em-
bū dotata. maiti domina. veror nō ē. nil fibi illicitū
putat. que suas opes quotidie mariti cōpat
egestati. & que a viro paſcīt. dominā se putat.
nō sociā. **V**nde recte dicebat quidā sapiēs. quod
vn̄ dos īgredit. īde libertas. īde verecūdia.
īde obediēcia. egreditur. **L**igurgus enim
recte leges fecit. ut mulieres īdotate nube-
rēt: ne pecuniae pocius ꝑ verores eligerētū.

Cap. vii.

At si paupēm quis v̄xore ducit. nō vni⁹ die
h̄ cotius vite hospitem forte hostē cōpat. Et ut
pauis multa apprehendā. quā vxorem ducit.
cū apostolo cogitat que nūdī sunt; a quomō
v̄xori cōplaceat. cui dū quis placet ⁊ sibi atq;
alij displiceat. mutilisq; sit oportet. **E**contra
qui sine v̄xore est. aptior efficiē ad ea que dei
sunt. **Vnde Aug⁹.** cū in soliloquij⁹ non tam sibi
q̄ nobis loquere. **N**ihil em⁹ inquit senō qđ
magis deicat aīm virilez q̄ blādimenta feine
corporūq; ille cōtactus: sine quo v̄xor haberet
non potest. **Hinc** hugo de sancto victore. **N**on
est v̄xor ducēda viro sapienti et lēis dedito.
Primo q̄ studiū sapiētie impedit; nec potest
quis libris et v̄xori piter seriure. **D**emū mul
ta sunt que matronarū v̄sib⁹ necessaria sunt.
Alteri⁹ em⁹ amore: suū suspicat odiū. **R**ursum
attēde q̄ nulla⁹ est v̄xoris electio. h̄ qual ad
uenient talis est ducēda. **S**i iracunda. si fatua.
si deformis. si supba. si fetida. cuiuscumq; vichē
post nuptias discim⁹. equus. asin⁹. camis. ⁊ vi
lissima mancipia prius pbane. **E**t itez idem
Hugo. non est quieta vita hoīs. quā inq̄etat
v̄xoris suspicio. solicitat ancillaz sumpt⁹. con
turbat filioz pueritas. **Q**ui igit̄ prudens est
vitabit ea omnia p̄mpta picula. que ex nup
tiali vita p̄uenire solent. **E**t licet fatendū sit

Ppter p̄m⁹.

testē Augustino: q̄ actus c̄iugalis bon⁹ sit. cōtinētia tamen melior. Habet enim status cōtinētiū supra statū c̄iugalē sex coronas p̄mī nētie. Primo q̄ c̄tinēs habet maiore dīgatē. pro eo q̄ p̄ c̄tinētiā hoies assimilātur ange lis. Secūdo maiore puritatē trahit em̄ spiri⁹ per actū c̄iugalē ad immūditā carnis et essi cīc̄ quasi caro. Tertio habet maiore libertatē. quia vīc non habet potestatē sui corporis: sed vroris. a ecōuerso. s̄ m Apōstolū. Quarto h̄z maiore vtilitatē. q̄ q̄ vrorē habet solicit⁹ eit. quō placeat vrori. quare diuisus est Quinto habet maiore sāctitatē q̄ c̄iugati tribulacōe; carnis bñt. a impulsiōe; maiore q̄ nō c̄iugati. Sexto h̄t maiore vtilitatē q̄ maius p̄mū. a maior fructus sibi debetur. Merito igitur sapiens vīc c̄tinētiū sāctissimū statū p̄legit. Que oīa attendētes sapientes. ac hūam iuris īfpietes. nō iſulse c̄iugio carnali sp̄uale c̄nu biū p̄tulere. ut videre libet in statu c̄tinētiū: a eoz qui in ordīne ecclīastico in hac terrena vita militant. ut tandem in supermis triūphant. Aut enī idipfū sp̄uale c̄iugiū nō solū dign⁹ esse q̄ carnale: s̄ honorabil⁹ atq; secūdius. sed et securius et fortius. Vīs itaq; auditis quippe a matre presertim cum fletibus expo sitis. decreui a coniugio paulisper subsistere.

Cap. xij.

Verū attentes & amici si pro tūc matrimō
nī onera subire non placebat. ad publica me
saltem transferrem officia. Et presertim ad in
dicandū populos p̄fidendū urbib⁹. h̄js suasio
nibus cōmonebat.

Capitulū tredecī nū de magistratu iudi
cū. et de officio & munere iudicandi popu
los et presidēti ciuitatib⁹ et de laudib⁹
hmōi officior⁹ & cōmedatiōe tal⁹ exercitij.

Defecture atq; iudicandi munus: q̄
necessariū vite humane: q̄ exellens
a predaz sit exercitiū. & a cūctis mōz
libus honoi habitū. nemo est qui nesciat. m̄i
qui legib⁹ subici recusat. aut alienis iacturis
ditari optat. Ut enim Hieromim⁹ ait. n̄ pri
mus homo ymaginē dei in se peccando violas
set nequaq̄ homo homini subiectus eēt. nec
ali⁹ aliū iudicasset. fuisset enim sibi vnuſquis
q; iudex Nam a p̄incipio non dixit deus homi
ut presit hominib⁹. s; dñamim⁹ inquit p̄scib⁹
mais et volatilib⁹ celi ac bestijs terre. Postq̄
vero peccati m̄i homines iualuit. iurgia. rixe.
bella & seminaria. discordie crescere ceperunt.
Sicut igit̄ necessariū ad cōprimendū iniquorū
cupidimes et violentias. ut diuina p̄uidētia

Plber p*m*2

Homo homines iudicāe possit ut quos natuā
ipsa aut amor ad bonū non puocat saltem ti-
mor hoīs cohēreat. **E**t hoc est q̄ alibi ad eūdē
sēfū Aug⁹. ait q̄ cū populi multitudō ab hīs
qui maiores sunt opprimerez expediens ad
modū fuit ad aliquē configere virtute et au-
toritate prestāez qui iniurias cohēret & sū
ma infimis pari equitate coeqret. legūq; trās-
gressōes punīret. **Q**ui apud quos dā m̄grāt⁹.
apud alios presides alibi p̄tores sive potesta-
tes. omum⁹ vero iudices a iudicādo appellati
sunt. **O**nī apud gentiles plurimū honoraban-
tur. de quib⁹ Valer⁹ ait. qz Appollo requisi-
tus. de iustis m̄grātib⁹. respōdit se nescire. vt
deoz nūeroz an hoīm aggregari deberet. adeo
enī hoc exētiū illūstre apud eos fuit ut ill⁹
omni potentatui preferrent. **Q**uid enīm teste
Cicerone p̄clarius dignusq; inter mortales
exētiū ex cogitari potest. p̄ vnu hoīem ī re
pu. repiriz qui omuni utilitati seruiat. q̄ omu-
nia pro suis; sua pro omum⁹ habeat. q̄ velit
& sciat p̄sonaz ciuitatis gerere dīgitatez. decus
fūstīmē. legesq; obseruare. iura tueri atq; exē-
qui. & postremo cūcta que ad repu. pertinent
fidei sive omissa meminisse. **M**agistratus siquid
atq; ius dicendi potestatem habētes. nō
mō terrenoz p̄ncipū aut populoz; hī immōr̄

Cap. xij.

dei auctoritate & vice funguntur. est enim latissima eorum potestas & iurisdictio; veluti q̄ vite humana & necis hominū domini penitus constituti sunt. Hinc **Apostolus** dicebat. qui me iudicat dominus est. H̄i ergo iudices atq; provintiarum potestates atq; rectores. cum recte agunt deo piter et hominibus acceptissimi sunt. Scriptum est enim. Beati qui iudicium faciunt. & iusticiam omni tempore. Et iterum sapientem. qui custodit & iudicat in statuam ipse exaltabitur. Nec modo in eterna vita eorum exaltatio erit. sed in hoc seculo sublimatur. De quo per eundem sapientem dicit. iustitia eleuat eagentem. unde & noster **Isidorus** Magna est inquit laus recte iudicantis. qui sicut nocere cūibus nescit; ita prodest oīibus nouit. Alijs enim prestat censura; iusticie. alios bonitate iudicij sine personarum acceptione suscipit. non infirmat iustitiam auaritie flamma. nec studet auferre alteri. q̄d cupiat. Et subdit h̄i sunt veri iudices. qui sicut de iusto iudicio dicari non appetant; sic eterno premio coronantur. Demum vero iudices si locupletes fieri optant; id q̄d facile eis sit. nemo ambigit. Nam qui cūili autoritate & potestate fugunt; paruo tempore cōpendio longas conseruere congregare diuitias

ss
Liber pmi.

Ca decimū quartū de onerib; et latorib;
et in cōmodis pfecture. et iudicature et p̄fici
cōditie in populis. et de picul h̄mōi effectiō.

Sed post huius exercitij laudes. vice; iu
dicādi et p̄fidēdi honorē tātope om̄e
datū. illico mē bona istiū stat⁹ p̄men
tia. atq; apta picula enarrabat. que tot sunt
ut vij enarrari queant. In primisq; veniebat
in mentem qd scriptū sepe audierat. Noli fieri
iudex. nisi virtute valeas rūpere iniquitatem.
Qui se igitur talem extimat. vanus est aut te
merarius. Deniq; inter ceteraz quatuor pericu
la iudicantē comitātur. que omnia vel alterū
vitare difficulter quisq; mortaliū potest. Pri
mū siquidēz periculū ex eo maxime imminet.
quia plerūq; ex causaz multitudine defectus
accidit. sollicite discussiōis. qd utiq; piculum
cauens beatus Job dicebat. Causā quā nescie
bam. diligentissime inuestigabam. Sup quo
Gregori⁹ ad p̄ferendas sententias videam⁹.
ne vñq; precipites simus. ne temere in discul
sa iudicem⁹ et qlibet auditā mala statim mo
ueāt. Secūdū iudicis piculū sequit⁹ affect⁹ vice;
atq; inordinata passio. que tūto cert⁹ eos co
mitātur. qnto difficilius ab eo separantur. Vñ
Augustinus qsi pro quodā miraculo narrat

Cap. viii.

Aliiū collegam suū nullo affectu odio timore atq; premio iustitiā subvertisse. Tertiū in dīcīs piculū patitur ex obliqua intentiōe aut iniusto animo. Vnde scriptū est. qd iustū est. iuste erēqris. quasi dicere velit. non est satis iudici iusta decernere. s; necesse est si piculū vitare cupit. ut iusta iuste decernat. id est recto animo agat ea que leges iubent. Narrat siq; dem Grez. quenda; sanctū virū vidisse iudicem. quē cognouerat i locis tētrīmis magno pondere ferri ligatū. a quo cū q̄rerec̄t quidnā hoc esset. Responſū est. quia eo solo ea patiebat. quia cū iudex esset: si quid pene atq; vim dīcēt etiā; s; leges alicui viuens inferebat: plus tñ crudelitatis desiderio q̄ publico zelo mouebat. Quartū piculum iudices continue temptat donorū videlicet a munerū cupiditas. Quis enim iste est. de quo vere dicē possumus qui discutit manū suas ab omni munē. Hic in excelsis habitabit. Ea siquidē picula tñto iudicibus p̄mptiora sūt qñto diffīciliō euitantur. Vnde Iudorū Multi tribunal ascendūt. sed rati iudices muemūtur quia populos legū mōderamine regant. Et si cetera ad hoc vitandū piculū p̄suasionē defint. illud petrarche occirebat. qz iudex ipse populoꝝ honorato quodā exilio damnat. dū otū domesticū cū externa

Plautus p*m*9.

solicitudine permutatur. Amara certe et turbida iudicū sors est. **H**abent enim domū nō modo muneribus aptam; sed et literis; silentio vacuam; q̄rimonijs plenam; iurisq; refertā. Quicquid languidū. **Q**uicquid egrotū in p̄uuntie seu ciuitatis visceribus latet totū sibi tractandū curandū q; reseruatur. **N**on plautus ille comitus. durū admodū opus dicebat. multos corrigeret qd hinc patet. quia sese corrigant paucissimi. **A**d illū plutarchi predaz exemplū. qui cū iudex eligere ē. rēnuit dicens q̄re sic indicabor quasi statim ab alijs iudicādus. nec modo ab hoībus iudex ipse iudicāt. **Q**uique in quē totius populi oculi vertitūtur. sed durius a deo sumo omnū iudice indicari timet dicente scriptura. **I**udicū durissimū h̄ijs qui presūt. **P**ostremo pudor ē. q̄ iudicib; et magistrisq;. pudor nullus sit. h̄ijs preessez quibus subesse dignius fuerat. **C**um igitur talia docta mater recoleret. omnem iudicandi ambitum manu quadā ab animo erūpere visa est. **S**ed dum iudicandi tribunalia tūto pe abhorrerem. ad cetera reipu honesta et publicata munera cōdescendere. et presertim officiū consulū ciuitatum quos appellamus rectores cōtribules ipsi h̄ijs suās omnibus horabantur.

Sap. xv.

Capitulū decimū quintū de exercitio et of-
ficio consiliarioꝝ. principū et urbū et p-
uuntiarꝝ et de utilitate laudibꝝ et p̄comis
huius modi viuendi.

Magna semper reipu. consulēdi autoritas
fuit. Consules em̄ sine consiliarii a con-
sulendo recte dicti suntz quoꝝ prouī
tentia respu. regic̄. eorumq; consilio aduersa ci-
uitatis pellitur. quies eius atq; trāquillitas
eoꝝ studio et industria cōpatit. Estq; eius ge-
neris officiū ipsiū. ut altissimo deo cōtinuū ob-
sequiū et reipu. presidiū afferat. Vnde Aug⁹.
de verbis domini. nec utiq; rempu. gerē crimi-
nosū est. si tunc temū illicitū est. si ut diuicias
p̄uatas augeas rempu. administras. Ut em̄
inquit p̄h⁹. mil tam vale ē ciuitatibꝝ et regnis;
q; studiosoz h̄c cōsilia. quoꝝ officium ut ait
Tuli⁹. est utilitatez ciuiū sic tueri. ut quicq; d
agāt; ad rempu. referat oblii c̄modorꝝ p̄pox
Quid enim ē dign⁹. quid reipu. utilius. quid
deo accepti⁹. q; rempu. pacatā quietāq; tenere.
et cōsilio plerūq; exple. qd̄ armis et multorꝝ^z
cedibꝝ effici nō possit. Nā ut inquit Tuli⁹. nō
viribꝝ aut velocitatibꝝ. aut celeritate corporis.
Es magne gerūt. si cōsilio et autoitate et sciētia
p̄fideiū. Cōsiliarii em̄ rerūpu. pl̄ agūt; q; qui

Placer p*m*2

corpa iaculis hostiū exponūt. Similes em̄ fūt
gubernatoribus in nauī. qui lōge plus agūt.
nauem dirigendo & ceteri aut nauigādo . aut
pugnando. Vñ et in bellis parum possunt ar-
mar vbi non est consiliū. ut ait Tullius. Phī
em̄ & consilio vigentes. plus consilio in bel-
lo paceq; egerunt: & armis. Vñ sapiens ait.
Cum dispositione consiliū imitetur bellum. & erit
salus vbi multa consilia.

Alexandrū quidem
eo potissimum. tam ingentes victorias obtinu-
isse legim⁹. quia consiliatīs bonis cūcta age-
bat ut inquit Trogo pompeius. Et p̄ptere a co-
siliariū principū. necnon consules & rectores
provinciaꝝ. urbium. magno semper honori
fuerē. & patres patrie recte ab antiquis appel-
labātur. Ad hoc itaq; exercitiū. & viuendi for-
mam. amicī & cōtributes h̄js et plurimis per
suasiōnib; me trahere moliebātur. Addebat
p̄ptere a h̄c viuendi modū genitorē meū re-
luti honestū & sine crimine delegisse. Nec erat
in cōueniens filiū laudata honestaq; patris
exercitia ac vestigia imitari.

Capitulū decimū sextū de laboribus. one-
ribus & in cōmodis consulū siue consilia
riorū. et rectorum urbium & p̄viciaꝝ.
et de periculis huius status.

Cap. xvi.

Sed vix amici vba simerat. qui officium
consulendi in ciuitatibus tamquam collau-
dabant et ecce mater anxia occurrit
et plurima nedum onera. si incomoda et pici-
la huius vite a exercitii prudenter sime recolebat.
Sed inter cetera id Cathomis commemorabat.
qm difficilimum est quempiam sic reipublica consulere
ut pfit simul et placeat. si iuste difficile est.
ut sit ei in verbo veritas. in filio fides. in com-
missis silentium. in impando suauitas. a tandem
euentu non virtus. si fortuna moderabitur. Itaq;
illud platonis in repub. occurrebat. Parva in
quit ciuitas egre egit. Magne vero urbes dif-
ficales regimie existunt. Quare qui ad huiusmodi
ministerium suspirant necesse est illud lactantij
fateantur. pacem inquit nobis domesticarum curarum.
qui publicas adoptamus. demique quis putat
confules ipsos vel consiliarios a principibus vel
populis amarit. quos potius grauatur quam iuuant.
Qd si extimescerunt honorati a populo cernantur.
labijs credo: cor aut singulorum ciuium longe est
ab eis. a pauperum presertim. quos durissimis
eradiiib; deuorant. Si eti; a populo per aliquo
tempore amari coliquerent eos videamus. in mente remat.
quis populo scipiib; carior fuit. Quis Camillo.
Quis Rutilio et Metello. Quis Salomone
greco. Quis haibale. Quis Ligurgo ad quos

Pluperpinq

amor ingens atq; ardoris feruor fuit popula
ris Sed illico in odiū. in contemptū versus ē.
Quoru illa fuere prema fori videlic; labor. in
inria accusatio. mors. exiliū. Carteres Sed cer
te illis **Cathonis** p̄clare dictū est: q̄ inter ea. q̄
p̄spēra fortuna largiri visa est. mil tā pestilēs
tāq; inconstans: q̄ populi fauor. cui⁹ ad poste
ros funesta hereditas ē. **A**dde q̄ cū ad hui⁹
modi consulendi m̄n⁹: non nisi iurisurādi sā
cramento accedat consiliarij & rectores totiēs
de gerare videatur quotiēs senatū ingrediuntur
Rursus cū iuxta Ciceronē eos q̄ de repu. consili
tāt ab amore. ab odio. ab ira. a timore. liberos
ē oportet. Vix aut raro contingit consiliarios.
consules urbiū & rectores: ab h̄js passionib;
fieri alienos. demiq; q̄ utiles in consuleō reipu.
existāt: tristis ille euētis demōst̄t. q̄ respu.
plurimū eoz crudelissimō aut inertissimō consulatu
indies paupior. illi vero dītores euadūt. Nec
alijs op̄ ē testimonijs. p̄ter id qd̄ faustis atq;
infelicibus nr̄is dieb; cerim̄n⁹. q̄ ea ipsa con
sulendi officia atq; gubernandi tempu. mūe
raz non ut olim inuidis delata videm⁹. s̄ poti⁹
a solicitantib; ablata. Et qd̄ maiori merore
refertur ea ip̄a officia quib; paupes oprimū
tur. non puo pretio emuntur. Difficile nāq; &
perraz inthēmūr: ut que magno exoptām̄

Cap. xvij.

affectu & longo queruntur labore. liberaliter im-
pendantur. Et ut paucis a gā. lōge difficult̄ erit
ut q̄ multo spācē auro: fine auro reddātur.
Hū ergo nō tam consulūt p̄ cōsumāt. non tā
regūt p̄ premūt. nō tā p̄ tegūt p̄ ledūt. defen-
dūt ip̄i inquiūt rēpu. **S**; fateor ab alijs &
non sp̄. sed a seip̄is minimez veluti qui cūib⁹
gravissimas imponūt collectas. non m̄ rēpu-
er soluendas. s̄ sibi imbursandas. **H**ū cōfules
dicūtur a consulendo nō reip̄u. s̄ sibi. gaudēt
cōfiliarij & consulis nomine. a cuius re & esse
et plurimū fūt alieni. **D**auperz domus eue-
tunt ut suās cōstruāt. miseroz easellas agros
atq; predia subhastāt. ut ip̄i vili⁹ emāt. cul-
peq; primus est. qui eos in licitatione viceit.
Hec fili m̄ inquit mater optima exercitā. stu-
dia desideria aq; fūt consiliarioz. cōfulu atq; re-
ctoz pestiferi nostri t̄pis. ad que tuīpe cōspice.
si libet aspirare. **M**aterna igic monita adeo
viscerib⁹ meis infira fuē. ut ad hūusmōi cō-
fulēdi ministeriū nullo pacto aspiācē. s̄ illico
patrueles atq; sāguine & amoē ciūcti sese ige-
rūt. ut aliud vite genus assumere. qd̄ ut dice-
bāt a cūctis mōilib⁹ virtutis. honoris & gloie
cupidis semper exoptatū est. videlicz tāq; ad
uocat⁹ patrocinandi exercitio versari. ad qd̄
h̄ns suasionibus cōmouebant,

Liber primo.

Ca decimus septimus de iuris spiritis ac de ad
uocâdi et patrocinâdi off. cio in iudicio
et extre. et de laudibz iuridice sciencie ac ne
cessitate et utilitate hoc scientifici et artifici
os ex exercitij et quoniam supplet nature defectus

Datrocinari i causis ac in iuris humani
subtilibus discipulis versari. semper
laudabile insigneque exercitum fuisse
nemo ambigit. Ea enim officia ut **Salustius**
ait honestiora apud oes habita sunt. quod in ge
mo. quod intellectu. que demque eloquuntia ac dicen
di suadendi; artifitio ostentat. Sic ergo iuris dis
cipilma honesta sancta et necessaria vite huma
ne extitit. et ob ea re omni tpe plurimum fuerit
omendata. Eadem ratione disciplinam ipsa sectan
tes qui iuris spiriti seu culti appellati sunt. utiliter
et laudabiliter et necessario videntur iuribus hu
manis; quod non nisi ad lites inter homines dirimendas;
amicitique; atque ipsa repu. augendam inservita
sunt. Hinc **Iustinianus** ait. aduocati quod diremunt
ambigua facta causaz. non minus. prudenter hu
mano gnu; et si plijs armisque petes patriaque
saluarent Et alis sapiens magna remedatione
dignos eos facit; qui quod iustum. quod bonu. quod
equu est; hominibz phuadet. Et ergo hoc exer
citij honestas atque uicinas admodum manifesta

Cap. xvij.

Et utilitas publica manifestor. Quia vero
in eodem nobili exercitio priuata sit utilitatis. ne
mo est qui ambigat. **H**abuit tamen iniudicatos omnes
tempore hoc scientificum et honestum exercitium. non
nullis enim non satis. nec esse intelligentibus
visum est leges ipsas. atque legum interpretates. et
jurisperitos causam dare litigios. illaqueque mari
me interire. i quos pulchre **C**icero i eis quos
de legibus edidit libris inuehit. ait enim verius
ignorantes legum occasione litigios pare. Igno
rantes enim leges. voluptates et appetitus suos
os putant et optant legibus inuari posse. quae in
quit **C**icero cunctos consulunt. an sit lex. que suo
possit suffragari appetitui aut cupiditati. quo
fit ut ipsorum legum ignoratio non incurrit. viam
litigios persistat. **A**d de aduersus iurisperitos aliam
non minorem emulationem. non nulli enim persuasi
habent id quod ex ipso exercitio laudato copacum.
improbe atque illicite fore quesitum. Plane non
ita sentiebat antiquus phisi. et sapientes sed nec
catholicci tractatores. qui in constitutendis det
minacionibus hominum desiderios. indices. testes. et
aduocatos assistere decreuerunt. solis tamen iuris
peritos licetum esse voluerunt. suum consilium in iste re
dere potuisse. **C**uius inter cetera illa a phoroaco
assignat. quod index ipse a testis. communes sunt
prosone. et pro utraque parte constitute. **A**duocat?

Pro
liber primus

verò alterā tm̄ fouet ptem. a q̄litate honeste
q; salariū exigit. **H**ui⁹ preterea nobilis ac sci-
entifici exercitij exellentia. ex plurib⁹ illuſtrā-
tur effectib⁹. **E**st em̄ mōrīlū hōim deſideriū ut
ad id pōtissimū tendat. eodē p̄ho teste. ut veri-
tate agnoscat. q̄re ad ipsū i rebus agibiliō au-
diens hūana p̄perat inquisitio. p̄lertum cū ob-
eas hōim cupiditates. q̄ a vero. q̄ a iusto plez
q; diuertere cogūt. p̄p̄t rex hūanaꝝ varieta-
tes. difficult̄ q̄dē vēitas ip̄a a iustitia agnoscī
potest. **H**inc p̄ Isaiā p̄phaz de hūana iustitia
dicit. cāq̄ pānus mēſtruare vniuerſe iusticie
vēſtre. ut humana iustitā difficulter attingi
et cognosci posse liquido dēmōſtraret. **A**uari⁹
em̄ q̄iusti⁹ hōies lites a iurgia mouēt. **R**ua
ut inqt sapiēs. dē fecit hōie; ēdū. a ip̄e inimis-
cuit se infinitis q̄stionib⁹. **F**uit ḡ necesse hūa-
no geni⁹ iuris pitos oſtituere. quorū idustria
et expectata iuris pitia eas sine bellorū fragori-
bus questiones deciderent. quas humana p-
uersa q; auaritia attulit. **L**audātur igīt pluri-
mū atq; merito diuersis hōiorū titul⁹ illuſtrā-
tur iuris pitiz. qui vēitatē et apūntz. a mē hōim
cupidimes p̄ sue scientie coiecturas a regulas.
quid vēru. quid iustū sit explicat docē atq; e-
tenebris ad lucē vſq; deducit. quoꝝ tāta vis
est ut nōnūq̄ eas vēritates. quas vel natura

Cap. xvij.

vel industria. veri⁹ astutia humana. in dampnū simul et pena; peccati humani generis occultas fecerit. ipsi iuris�ti sui ingenij subtilitate ad reipu. quiete atq; nostrā cōmoditatē ruelent. Plurime siquidē veritates incognite. plurime iniusticie impunite manerēt. si iurisperitor⁹ cessaret sapientia. et sua querendaꝝ reꝝ studiosa sagacitas contemptui. aut non vñ haberen⁹. Deniq; nemo vñꝝ dubitauit ver⁹ a iustū multo esse meliora ꝑ falsū et iniustū. eēt em⁹ ratiōi dissōnū. si ver⁹ a falso. iustū ab iniusto viceret. Qd vtiq; funestū in repu. sepe accideret. si iuris consulti deessent. quoꝝ id pricipiū studiū est. iustū ab iniusto. falsū a vero discernat. Rursum ꝑ necessariū humane reipu. hoc exercitiū fuerit. ex eo patet. qm⁹ ut p̄hs inquit in ethicis. Sunt nōnulli homines pessime quidē p̄ficiabiles; qui non facile credunt nisi certissima videant signa. aut fortes habeant p̄ficiōes. Aduocati igitē plurimū sūt cōmendandi. qui virtute scientie iuridice certissimas vel ꝑ p̄mquas. ymo fortissimas p̄ficiōes elitiūt. et illa iudicib⁹ suadent. adiuuandam innocentia. et reprimendas punendasq; violētias et iniusticias. Vñ Cicerō hāc iuris disciplinā extollens. Nec inquit ad oēs res priuatas atq; publicas triēdas instituta

Liber pmo.

est. **E**t itez hec ars tuta est. hec honesta. hec il-
lustris. q̄ sepe m̄te respu. salue facie fuit. **D**em
q; ut ph̄us voluit. oēs artes inuēte noscūtur
ad supplendas hūane nature defect⁹ ut liber
exempli grā vñū inserē. **N**atura enī ipa lapides
ligna atq; ferrū pducit; s̄ mīme domū efficit.
q̄re recte & necario ars domīficādi inuēta ē: q̄
id ipsū supplet qd̄ natura defect⁹. **S**imili mō na-
tura patēs lanā & linū: s̄ nō vestes pducit. sa-
lubrit ḡ atq; necario artes texēdi atq; suēdi
inuēte fuit. **N**atura ḡ q̄ p̄ hōi instrumēta loquē-
di dedit nō tñ virtutē tribuit p̄fua dēdi. **S**ar-
te effectū ē. ut hōies studio ipso atq; mirabili
artificō vi qdā dicēdi oseqnēcept⁹ vicz fuos
iprimē posse audiētiū aūmis. si aut natūra mi-
mīme dedit hōi vim discernēdi cōgruū ab mō
gruoz: n̄ p̄ ḡmatice sc̄ētiā. nec v̄z a falso. n̄ p̄
dialeticā. **L**icit dederit instrumētu agnosēdi
v̄z a falso. videlicz loquelā & intellectū. Opo-
tebat ergo p̄ oseruacōne humane vite: & tol-
lēdis inter hōies desidījs. ut nature h̄ defec⁹
supplere per iuris pitos: qui ipsū iustū & rectū
iudicibz p̄fua dēt: s̄m traditas legissa cōnes. &
nonnūq̄ iustū et rectū distinguat. limitent et
moderetur: s̄m p̄ticulariū casuū occurrentias
et legislatoris mente. que omnia pirent. nisi
juri speriti essent qui ea hominibz suadarent.

Cap. xvij.

Et ut paucis agam. summa est excellēcia huius exercitij. quo ipsa vniuersalia statuta humana que gñalibz atq; in determinatis verbis statuitur. lucidius intelliguntur. Nā p iurisperitorū subtilem & ingemiosā applicatōe; dictarū legū ad causas particulares mente legū interpretātur. Et tandem vero p hoc nobile aduocatōm̄ officiū insontes defenduntur. oppressi releuantur. et ut paucis multa apprehendam. iustitia periret. si deesset qui iusticiā allegaēt. Ex quibus facile cognoscitur. quāta sit huius exercitij honestas. quanta necessitas. quāta demiq; utilitas. Sed vir affinū & amicorū sollicita instatia verba finierat. cū mater clamitans dicebat illud sapientis. fili mi si te lactauerint peccatores; ne acquiescas. Et tandem aduocatorū vitam ac exercitū eorumq; aperta discrimina & picula sequentibz verbis dissuasit.

Capitulū decimū octauū de incommobis & oneribz exercitij iuristarū & artis aduocationis in causis et iudicij. et de piculis huius status & modi viuendi. & de dānis que ex illo remūt reipu. et an litigia nūtriantur ex aduocatorum copia et an humana iustitia potest impleri in iure naturali.

Liber pmi.

Disperitoq; eoq; pserit qm fo:les
causas agit in iuditio quos aduoca
tos vel causidicos appellamus. q; sit
dānoscū piculosūq; exercitiū: nemo aptius q;
aduocatus ip̄e vñq; intellexit s; a qñtū hōib;
sit mutile q; ppe et permītōsū nemo rediūs ag
nouit q; qui p eius mforūmō aduocato īdi
guit. **Hui⁹ ex citij dāna.** discrimina atq; picu
la: nō facile enarrari possent. Ex multis autē
pāuctula qdā ī mediū adducēda decreuim⁹.
In p̄mis naturā artis atq; excitij considerare
op̄ortet. **E**st em̄ eius gñis patrocinatio ī cau
sis. q; difficile est aduocato et causidico vñ
iuarez quin alterz ledat. cui pulchrie **Ambro.**
dicē videt. q; nō potest alteri subuenirezmi al
ter ledat. comodius est neutrj iuarez q; gra
uare alterz. vñ sup illo verbo Impio p̄bes auxi
liū **Aug⁹.** inqt. callidi argumētatores. a iuris
p̄ti fallaces dū cupiunt ditati. vir preuarica
tiōis piculū fugiūt. otioñias actōesq; eāz. cō
tra ip̄a ira vtūt. et ut adūsarios cohēcēat.
iussiōib; legum ad illudendos iudices. exquisi
tis exemplis. multiplices intellectus. et cau
losas a legibus elitiūt. lecturas. quid igit ī
eis laudem non facile inuenio. vendunt em̄
languā suā que spirituſsanā donū est. qua de
se **Aug⁹.** de seip̄o ī li. oſfessionū loquens ait

N.

Cap. xvij.

Placuit m̄ subtrahere mīnisteriū lingue mee
a mundanis loquacitatis meerne ceteri mei
exemplō. iam nō legē domini. s̄ forensici bella
mercariētur. & ex ore meo arma furori suo ac
comodarez. Kursus nō illis puto assentiens
qui negāt causidicos lites nutrire. sed potius
prescidere ostendūt. ex Ciceronis verbis argu-
mentū sumētes. que recte intellecta eos ledūt
Aut enim eos qui leges ignorāt. voluptates
et appetit⁹ suos putant legib⁹ iuuari posse. et
Inde legūpeitos consulūt ut eis dicant appeti-
tus suos legib⁹ sequi posse. Sed ea verba qd
aliud sonaē vidēt: qd aduocatos lites gignē.
Dū voluptuos & cupidis hoib⁹ suadent legib⁹
posse explere. q leges ipse retant. Quis em̄ tā
amēs est: qui leges instas asserat iurgia nu-
trire. quas dicit Cicerō in eodē de legib⁹ esse
vicioꝝ emendatrices. virtutūq; cōmendatri-
ces. Sed ex mente Ciceronis elici posse. nō le-
ges s̄ legib⁹ abutentes qui sunt legiste. lites
nutrire & educare pspiciū est. Qui ut nascan-
tur lites: spē victorie vidiſ pmittūt. adducen-
tes innumera fallaciaꝝ repagula. & astutiaꝝ
obstacula s̄m policeratū. Qui em̄ cecus nō est.
liquido videbitz: qd non hominū negotia: non
cause nō cōtrouerſie fuscitat aduocatos. qn
ymo ut oculis cerim⁹ aduocati ipsi causas

SS
liber p[ro]p[ri]e

gignūt. litigia fuscitāt. otio uerias fouēt. imo
monēt atq[ue] nutriūt. Prebeāt huic veritati te-
stimoniu[m] ea loca q[uod] ēte beata dixerim. vbi si de-
funt aduoatū. ibi cause ipsa q[uod] litigia defunt.
vbi vero aduoatorū turba strepit. ibi lituū an-
fractib[us]. tota ciuitas ardet. nec dom[us] aliq[ui] a li-
tigio vacat. Vidi ego in germania urbes q[uod]
plurimas populatissimas quidē atq[ue] optima
politia gaudētes. in qb[us] ciuīs vnū iurisignarū
in decidendis causis penitus inceptus: totius
ciuitatis causas breui momento pacifice a in-
credibili silentio eminabat. vbi nec assistētia
erat aduoatorū. nec allegationū mgemosa
altercatō. Stupenti igit[ur] mihi atq[ue] querēti. cur
in tāta urbe ta[ct]ue atq[ue] perpaucē cause age-
rētur. q[uod] due cause erat: q[uod] nullū ibi aduoatū
adesset. Rūsum tandem est cū faceto modestoq[ui]
risu: vltimū esse causam primi. Ad debant q[ui]
ut ego mihi ip[s]i inquirendo satissacerem. ac si
aperte dixissent. pauculas admodū causas
in tribunibus esse fuis: cuius rei erat ra-
tio. quia nullum qui eas p[ro]poneret aduoatū
facile admittebāt. Profecto non insulfū eoꝝ
dictū puto. plurimi quidē nequaꝝ plerūq[ue] li-
tigaret. q[ui]mo aliqd forsan iniuste paterent.
misi aduoatorū pmitas adesset. atq[ue] eoꝝ solici-
tudo q[uod] vincē pollicent. Ne[m]o certe nisi isand

Cap. xvij.

sine armis bellū tentat. Quippe plurimi salui
fuere: q̄ illis arma defuere. & longe plures pi-
re armorū fidutia. q̄ penuria. Colle enim fre-
netico arma. prestabis et vitā tolle cupidis
litigādi ministros. simul tolles & lites. Cupit
enim omnis artifex ut p̄hs in ethicis voluit.
fua laudare opa simul et dilatare. Sic poeta
fua poemata laudat. a cūdīs recipi optat. si-
faber ut inquit Hiero. fua fabrilia tractat. Stu-
detq; sumope ut tot⁹ orbis ea indigeat. Citha-
rista demiq; omnes exoptat dies esse faustos
atq; solemnes. **Armoꝝ** & machinæ artifex.
nuptiarū aut pacis tpa infesta habet & gñali-
ter de pace nō cogitat qui cū bello lucrat. nec
aliter agit aduocat⁹. alienas cupit & trouerfi-
as p̄mquorū & causas exagitat: qui suas nō
litigat. dissidēdo. litigando lucrat. qui mēdica-
ret. si quietissimè omnes vinerent. Et ut paucis
dicā: de sūt lites si de sūt qui lites cupiant atq;
solicitant demiq; apostol⁹ ait. seruos dei non
debet litigare. Quo igitur alienas opes litigan-
do q̄rere possum⁹ lícite. qui nostra primis of-
ferre iubemur. Et iuxta dominicū cōſiliū petēti
damidē. palliū non negem⁹. Demū vero illis
ego verissimū puto: quia longe min⁹ reipub-
xpiane noctiū videbit̄. si indicioꝝ strepit⁹. si
causarū dec̄ptōes non hateat. si aduocatorū

Plber p̄m⁹

penuriam patiat̄; q̄ si per causaz a litigatoꝝ
atq; aduocatoꝝ copias: caritatis ordo peat.
que in litigādo seruari minime potest. Et iterū
longe min⁹ p̄mitiosū arbitror. quosdā forsitan
in iuste opprimi ob defensionis aduocacōisq;
defēctū: ꝑ plurimos īmo ipsā rēpu. eiusq; qui
etez: tot tātisq; ut cernim⁹ lītū p̄turbatiōib⁹
concuti atq; subuerti. que veluti quedā māen
diaꝝ cūctas respū. adurūt atq; cōfundūt. Po
stremo quis causaz. quis fori. aut iudicialis
strepitus tam auidus est. que; non moueāt
īmo terreant plurimū illa Bern. verba. Qui
cū ad eugenū ageret. ac eū īducē conaret.
ut fideles ad diuinā legem discendā seclandā
q; alliceret et aduocatoꝝ astacias fugiēdas
esse ostenderet. quotidie īquit per strepūt ī
tuo palacio leges. sed Justinianū nō domini
iuste ne ecīā illud. Tu r̄ideris. Non certe. Lex
dñi īmaculata ouertens aias. ea aut nō tā
leges ꝑ lites sunt. a cauillacōnes subuerten
tes iudiciū. Tu ergo pastor a sp̄us aiaꝝ. qua
mēte obsecro sustimes corā te filere illāz istas
garrire. Puto q̄ ecīā hec pueritas te ḥpellat
ad dñm dicere cū ꝑp̄ha. Narrauerūt mihi īm
q̄ fabulacōes. s̄ nō ut lex tua. Hec bernhaid⁹
de humanis legibus et earū seclatorib⁹. Rur
sus n̄isi fallor. fallitur quisquis qui litigandi

Cap. xvij.

officiū assumit. a lōge magis fallit: qui artes
litigandi & cōtendēdi eligit. in quib⁹ ppter no
tendi facilitatem q̄nto quis dōctor: tūc neq̄
or euadit. ut de aleatorib⁹ Pollicrat⁹ ait. Vnde
Aug⁹. forma inquit in eis est litigiosa. hoc ip
so laudabilior. quo fraudulētior. fateor enim
utilis est iuris scientia: si eius pfectores intrā
eius limites ageret. et legū terminos nō trās
gredieretur. s; plurimi illis abutūtur et falso
legū intellectu. & nouis interpretacōib⁹. sacris
legib⁹ illudunt. Qd si secus agerent: paupes
admodū et inopes. fateor tū felices viuerent.
Ea de re sancti viri piculū ta; pmp̄tū immīnē
hoc exēciū tenētib; cernentes. merito pfectis
et deo dicatis viris. nedū forensiū causaz mē
dicāt exercitiū. s; humanaz legū studiū. qua
rū inter ceteras illa ē ratio. ne videlicet iurispe
riti magnū extiment eā iustitiā quā ip̄i conti
nent & venerātur. & quā leges hūane docent.
respectu eius iusticie. quā lex dei cōtinet et ve
nerat. Iustitia em̄ hūana quā leges seculi p
fitētur. impleri indubie potest facultate et na
ture virib⁹. qd ex eo maxime patet ut alia ta
eam: qm̄ cr̄stus in euangelio ex duob⁹ natu
ralib⁹ preceptis oēs leges & pphetas pndere
dixit. put pulchre Aug⁹. deducit in epistola
ad volusianū. diuina vero iustitia non mis

Liber p*m*9.

supna grātia īpleri potest. Quare ad hunc
sensū veriō propter paulo āte Iasias dicebat de hu
mana iustitia. proānus menstruate iusticie vere
funt. Sed nec alienum ab hoc proposito videtur
quod dominus ī euangelio ait. non abūdauerit
iusticia verstra plus quod scribar et phariseorū
non intrabitis ī regnū celor. Quod vertigis recte di
ci potest de humana iusticia. quod quod iurispecti et
causidici astriuere non cūtur. ut xpus fidelibus
suis dice videat. non abūdauerit iusticia vera
plus quod scribar et phariseoru id est legistarū
et iurispecti humani iuris: non intrabitis ī
regnū celor. Nec enim hec iusticia que ex hu
mānis resultat legibus. sola ad salutē sufficit:
cum illa ut philosophus ī politicis voluit:
solum reipu terrenam quietudīmē appetat.
Cuir gracia plurima que lex diuina retat et
promitz ipsa permittit aut iubet. Vnde Aug⁹.
Hec lex que de regendis verbibus datur: multa
propter ali pace aut promittit aut iubet: que lex di
uina gravissime punit ut ī cōcubinatu atque
veroris. Demū ī prescriptōribus et multis
alijs reperire libet. Demque lex ipsa humana
ut premissum est virtuti humane et naturali
īmmutue: que nequap ad eternā felicitatē suffi
cit sine speciali auxilio diuine gracie. quod aliu est
sentiendū de diuina iusticia. que tot dei aet deo

Cap. xvij.

est. Dabo igitur inquit mater pluribz p̄suasio
mibz finez. si id solū dixerim quia humām iu
ris sectatores solo noīe iuris letātur. cū rem
ipsam non habeant. qñmo sub iuris atqz iu
sticie obtenuit ipsa iura et iusticiā persequun
tur. ut ēcē de eis dicat vēā iustitia. filios enu
trui a exaltaui. ipſi vero spreuerūt me. tandem
quis ille legista est a laudabimus eū. qui ut
inquit Aug⁹. dicat dientulo suo recipē qd mi
hi cū tibi adessem obtulisti. redde aduersario
tuo qd me iuste patrocināte abstulisti. cui⁹
opera decepto iudice a circūuentis legibz vici
sti. Longe satis euagatus fū in describendis
aduocator⁹ piculis. sed expertus dixi Turpe
enim videbatur patritio ignorare ea in quibz
versatus est. Quasi ergo mihi maternis bñjs
Imo diuinis cōmomēmbus edocitus foren
fū atqz ciuilium causas et iuditia penitus dese
rere. Vidi ergo a supatī ɔtribules. ad alind
vite genus innocentissimū ut dicebant. vide
licet notarioz me transferre verbis atqz sua
fiomibz sequentibz nitebant.

Capitulū decimūnonū de notariis. tabel
liomibus et scribis. et de hui⁹ artis lau
dibus. vtilitate et cōmendacōne ac ne
cessitate.

SS
Liber pma.

Abellarioꝝ siue notarioꝝ ars et viuē
di formula ꝑ honesta hōabil et lau
data sit: ex pluris p̄serti illiꝝ necessitate
et utilitate facile cognoscit. Periret siq; de ois
iudicōꝝ tela. n̄ eēnt notarij q̄ acta scriberēt.
p̄iret ip̄a veritas et fides ī tractib; et omertā
hōim. p̄iret ois ordo īn iudicio foreſū causarꝝ;
misi ess; aliq; fideliſ publicaꝝ; persona; cui index
crederet de bñs que ab vtraq; litigantū ptez
aut offeruntur aut dicuntur. Itē sūt iſtituti nōm
ad affirmatiōe; veritatis. s; cū ip̄a veritas vbi
cūq; sonuerit; ab illo est qui dicit. ego sū via
et veritas. Rechte certe ratiōe notarioꝝ officiū
valde laudabile erit. quia īn veritatis cōpro
batione et affirmacōne; radicē et fundamentū
fuscipit. Demū huiꝝ artis laudes et utilitates
ex eo patent. quia publice utilitati deseruit.
Hij nāq; nedum apud pedaneos minoresq;
magistratꝝ. creditū et autoritatē obtinēt. sed
apud reges et prīncipes et ciūta eminētia tri
būalia accep̄tissimi et familiarissimi existunt.
quoz manib; imo admirāda fide instrumēta.
p̄uilegia et līe ad perpetue rei memoria ſitū
tūt. Et post multa tpm secula. ex horū sola no
tariorꝝ subſcripcōe. indubitā p̄batōe; indu
cūt. Hj tpm tenēt euāgelistarū xp̄i qui eius
gesta et acta īn euāgeliō. tā fideliter ꝑ utilit

Cap. xix.

descripsérunt. et ut ceteras h⁹ artis cōmoditātes et laudes omittā. qui illā exercez magna lucra sūmos honores assequuntur. ut breui tē pōe ac pūo labore. opulenta vtilitatis cōpen dia adipiscātur. et tandem ab oībus honorātur quia omnes illis īdīgent.

Capitulū viceſimū de mīserīs. calamītibus ac labōribz a piculis tabellionū et tabellatioribz. a illoī fraudibz a dolis.

Inter ceteras vite hūas artes a modis formulasq; viñēdi. scribatū atq; notarioꝝ arte mīseriā. calamitosam ac multis erūmīs plenā nōemō ignorat. nīfī q̄ tā felix fuit. ut nec līte ī iudicio. ad or. nec reꝝ extiterit. nec ḵrahendi gratia. tristī illoꝝ mīsterio egūit. Breui īgīt hūus artis calamītates. ī felicitates. labores atq; picula adduce mus pauca ex mu'tis colligentes. Si primis igitur fatemur. hūit tabellioes offitiū publicū. Si priuatiū exercez negotiū. nō reipu. seriuūt. si reis familiari deseruiūt. nō illā. sed istā augēt omnes fūnt psonē. sed p̄pria fūnt lucra. Demū tabellarī iphi seruos se ēē publicos nouerit. quos īreinrādo cōstat astrictos. ut quotiēs fogari eos a quoꝝ ī omni causa cōtingat.

Liber Pm².

ferre eos testimonium oporteat. Nemini autem dubium existit tam astricatos reipublicos seruos, non esse illis dignitatis atque felicitatis. ut paulo annus depictum est eius vero artis labores fraudes doli atque picula ex eo ostendat. quod natura ipsa ipel luctur hoies genas fidem ipsam seruare. veritatem attestari. ac de illa libere ubique ferre testimoniū. miseri tamen tabelliones soli sunt qui non nisi pecunia de fide dicere ac rogari velint. Nec aliter quam per fidem inueniente veritati fidem accommodet pauperrimam fidem petit veritatis zille māmona exigit iniquitas Turpis igit̄ est qui per fidem turpem accipiantur gratis exhibē tenet. Quo sit ut hanc vite formulā exercentes. nedū iusticiam sed ipsas in iusticiā vendāt. quare teste Augustino. nihil ordinatus esse potest. nam iusticiā vēdere iniquitatis est. iniusticiā vero rabiosa islamia. In ceteris enim tractibus res vendita alienat a vēditore. et translat in emptore. sed in hoc infelici contrarium nullā iusticiā habet notariū vēditore. Sic miser artifex ipsam veritatem ad quam corroborādam eruendāque creat⁹ est. et que eum honoratum redidit: in honorat atque vilificat. dum eam ut p̄missum est precio exponit. Apud antiquos enim tabellarij alebātur a publico. eratque gratuitū officiū. eo igit̄ seculo aureo certe laudabilē erat tabellionica ars. laudabile exercitium.

Cap. xx.

nūc vero qd ad pretiū exponit merito in sor
dib; oputatue s̄m Dolicratū. Surfus notari
us seruus est iusticie. q virtutū regīma est et
dñā. qui ergo dñā; suā vendit: ut pdicō; iudi
candus est. O quot falsa ab eis ostenditur in
strumēta prece quidē vel precio. O quot otra
dus fabricat̄ rei geste substātiā longe aliter
scribētes q̄ ptes pfesse fūt. O quot falsas dau
fulas in seruit. Aliasq; iustas abolēt. verba cā
cellant. dictiōes vitiāt. in multoz̄ lesionē atq;
iaucturā. O quot ne glect̄ ne dixerim dolos in
indicens a contrāib; cōmitūt. annos in dictio
nes. diē atq; locū pretermittūt. Nec testes ad
hibet nature rei necessarios. lras scripturāq;
diuersificat. Qua de re in strumēta suspectazā
dubia reddūt. O quot errores. fraudes a ma
chimamēta ab eis admittuntur. Ob quas res
innumerā litigia. in mōrles cōtentōes ibi nascū
tur. vbi sopiri de buerūt. Demū pthocolla nō
retinēt. a diuersa plerūq; ab illis in strumēta
edūt. Pleriq; vero lras contraad̄ et in stru
menta sup vñoris et otra iuris precepta confi
tiūt. parūfatiētes q̄ ex ea re infames inabi
lesq; euadūt. O quot collusiones agunt in iu
dicio. quot de cpcōes apud iudicem. quot fal
fas attestatiōes. quot supfluas dilacōes. q̄t
acta inutilia scribunt: ut crescat registrum.

Placer. **P**rimus.

processusq; in pretio augeatur. Taceo quia ex
cessiva salario exigunt. crimen coniunctionis non
merentes. oia p^tio agunt. nec calamū quidem ma-
nu capiunt: nisi pecunia assit. taxas excedunt. de
quibus Greg. diceat qd multo scelerati⁹ ille
accipic: qd alio offert. Vix certe crudeliores sūt
illis latromib; qui infidias adhibent. Nam isti
palā rapacitatis auantia se uunt. Ceteri em̄ ho-
stes in suor̄ tm̄ hostiū sanguine armātur. asim i
cruida homin̄ necesse pecunias accipiunt. isti ut
crudelissimi eamfices ciuiū am. qd cūtorū
qd hominū opprēsione letantur: nō oīm litigatiū
vitā extinguit. Quid em̄ pdest iustū h̄c indi-
cem: si rapace notariū. Unde Isidor⁹ ad delictū
pertinet iudicis iperobos h̄c mīstros. Ais forte
quid ad rem p*ro*cupletes sūt notariū nūq; ege-
tes. vbiq; honorati. Quod et ego fateor. Sed
et illud Cicetomis semper vix esse putau. nū
foē vtile nisi h̄estū iustūq; sit. nū honorificū
nisi in virtutis radice que gratuita ē fūdet. Nam
ut idem Cicero subdit. Nullum emolumentum
est fallere. nullum cōmodum lucris inhyare
splendorisq; nomen amittere. Adde quia vti-
litas illa faillaris nō potest tātū afferre quā-
tum auferre. Quia enim alia causa Gezabel
omni seculo maledicta erit: nisi quia eius nō
vero testimonio Agab rex vīneam abstulit

Capit. xi.

Paaboth. Ea de re eidē Gezabel dictū est iussū
domini. canes ḡmedēt Gezabel demiq; ut pau
cis multa cōdudā. notari⁹ cupid⁹ repū. offen
dit. deū contēnit. Cui se irreurando astrinxit.
iudicē mentiēdo dec̄ipit. ptes ledit. de h̄is Au
g⁹. dicere videtur q̄ similes sunt locuste aīali
pestifero. Nocet enim mordēdo. cōsumit nocen
do. Nisi ergo abundaueit nrā iustitia plus q̄
similiū scribāz; spem nō habeam⁹ cōsequēdi
fructū iustitie. qui est regnū celoz.

Capitulū vicefimūprimū de exercitio agriculture. et de laudib⁹ et cōmendacōe hui⁹ naturalē et īnocētissimi exercitij. et de utilitatib⁹ generi hūano ex illa puei entib⁹ et quō deo acceptū est.

Agriculturā optimū esse viuēdi gen⁹
nemo ambigit. nisi qui viuere nescit.
Dic enim vite modus prim⁹ oīm est
a deo altissiō humano generi tribut⁹. Dictū ē
enī hominī ī fudore vultus tui vesceris pane
tuo. nec dixit ī fudore vult⁹ alienū. ut ī cete
ris officihs et viuēdi modis liquido cōtingit.
In quib⁹ alieno labore alienoq; sanguine et
fudorē plurimos pasci et nutriri. qñimo et lasci
vare videm⁹. Nequaq̄ enim deus hominī hoc